

ПЕРЕДАЛА ЗНАЙОМА ПЕРЕДАЧУ...

Не виникло до згущеного тяги,
Бо смак не той та й ціни в магазині,
Домашнє завжди мало переваги –
Так із дитинства повелось й до нині.

Любили ми ще тепле, з-під корови,
На ньому дітлахи й повиростали,
Хто із села, про тих немає й мови –
На все життя той смак запам'ятали.

Учора, мов привітом з Батьківщини,
Передала знайома передачу,
Вразіли почуття серед рутини,
Ледь стримався, бо думав, що заплачу.

Зрадів тому, що ще хтось пам'ятає
Мене в буремний час на цьому світі,
В трудні сьогоднішні часи вітає,
Та ладен ще й підтримати щомиті.

Згадав знайому щойно – Чешко Люба,
Людина щедра і душею й серцем,
Усміхнена, як сонце, світлочуба,
З веснянками була й з легеньким перцем.

А в тому продуктовому пакунку

Було ще й кілька пляшечок маленьких
”Згущівки” з брендом вищого ґатунку
Із словом ”Ічня” біло-червоненьким.

Було в пакунку ще всього чимало,
За це безмірно дякую уклінно,
А слово ”Ічня” – то було сигналом
Про Батьківщину сонячну нетлінним.

Там виріс, звідти я пішов світами,
А Люба – однокласники ми з нею,
Хоч близько, та не бачимось роками,
Як не часті й і зустрічі з ріднею.

Тут не про передачу йдеться мова,
Ціна не в ній – у взаємоповазі,
Людей побільше б нам таких чудових,
Вони ціни не мають, як алмази.

Дата написання вірша: 2022-12-13